

[Vanggaard.]

give disse overbebyrdede Kontorer de Assistenten, de har søgt om. Jeg havde egentlig ventet i denne Sag at have fundet en Støtte hos den højtærede Landbrugsminister, og derfor er det mig en Skuffelse, at det ikke fandt Sted ved denne Lejlighed, men jeg tror dog paa Muligheden af at faa denne lille Sag løst.

Jeg vil gerne sige et Par Ord til Gunst for Vestkystens Strandfogder. Fra April til September overgaar Redningsvæsenets Vagthold til Strandfogderne. Redningsvæsenet faar 1 Kr. 25 Øre i Timen, Strandfogderne skal gøre det for deres sædvanlige Indtægter, men disse Indtægter er efterhaanden svundet ind, idet Strandingsgods heldigvis efterhaanden er blevet en sjælden Vare, saaledes at den Indtægt, Strandfogderne tidligere havde, nu er ganske overordentlig formindsket og i adskillige Strandlen nærmest uden nogen som helst Betydning. Strandfogderne har nu anmodet Justitsministeriet om at faa en Minimumsløn af 250 til 300 Kr. efter Strandlenets Størrelse. Det er ikke i og for sig noget egentligt Vederlag for denne Stilling, den betragtes naturligvis som et Hædershverv, naa, det er det jo ogsaa at være f. Eks. Departementschef, men dette Krav synes dog ganske overordentlig rimeligt, særlig da de nu har faaet overladt Vagtholdet. Samtlige Øvrighedspersoner paa Vestkysten har udtalt sig stærkt til Gunst for dette Andragende med Undtagelse af Politimesteren og Amtmanden i Ringkøbing, men altsaa det overvældende Flertal af Politimestre og Amtmænd paa Vestkysten har udtalt sig stærkt til Gunst for Ansøgningen, og jeg vil henstille, at den højtærede Justitsminister tager dette Forhold under velvillig Overvejelse.

Der er blevet sagt, at man stadig stiller Krav til Statskassen, det var fremme under Forhandlingen, og saa skulde man skaffe Dækning. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Steen, der var inde paa dette. Jeg kan ganske der henholde mig til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i Gaar fremsatte om denne Sag. Det ærede Medlem Hr. Steen nævnte ogsaa Militærmusikken — nu er det jo et forholdsvis ringe Beløb, der er Tale om her, det er Arbejds løn alt sammen —, og ogsaa her talte det ærede Medlem om Dækning. Jeg haaber ikke, at dette afspejler en Forhaandsvilje hos det ærede Medlem og hans Parti mod at gaa med til en Løsning af denne Sag. Naar vi kommer med saadanne ganske smaa Krav til Statskassen, bliver

vi altsaa stillet over for Krav om Dækning, og jeg kan, som sagt, ganske henholde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde om dette. Sagen er jo en ganske anden, naar den højtærede Regering jævnlige kommer med Bevillingsforslag, der drejer sig om mangfoldige Millioner.

H. F. Ulrichsen: Den kaleidoskopiske Finanslovbehandling minder ikke saa lidt om de Sider, visse Aviser har, der hedder „Byens Talerstol“ eller „Fra Publikum“ eller noget i den Retning. Naturligvis er Kvaliteten her i Rigsdagen væsentlig højere, end den er paa Indsendersiderne, men der er i hvert Fald et Lighedspunkt, begge Steder er der overmaade ringe Plads. Hvis man skal have Plads i et eller andet Dagblad for en eller anden indsendt Artikel, kan man være sikker paa, at Indholdet bliver skaaret ned, saaledes at der ikke er Plads til Motivering, og naar jeg skal komme her med nogle Bemærkninger, saa vil jeg da gentage, hvad jeg har sagt tidligere, at den Forretningsorden her i Folketinget, som jeg i sin Tid var med til at tale imod og at stemme imod, i Virkeligheden gør det saa at sige umuligt at motivere de smaa Ting, man nu har Lyst til at beskæftige Tingets Tid med.

Jeg vil da først sige, at efter mit Skøn er der en væsentlig Lighed mellem de Bestræbelser, der fra offentlig Side, f. Eks. gennem Overarbejdsloven og ogsaa paa andre Felter, udfoldes for at begrænse Arbejdsydelsen, og saa den Tendens, der har været til at forhindre, at Børn i Skolerne bestiller noget, eller at det virkelig prøves, om Børnene har lært noget. Jeg er i hvert Fald meget forbavset over den Diskussion, der har fundet Sted vedrørende Kravene til Eleverne i Mellemskolen. Jeg har i de forløbne Aar i Anledning af, at jeg har haft en Søn i en københavnsk kommunal Mellemskole, haft Lejlighed til nøje at følge Undervisningen, jeg har ofte været henne paa Skolen og informeret mig, ikke blot hos Lærerne, men ogsaa hos min Søns Kammerater, og det er ganske givet, at der absolut ikke paalægges normalt begavede Børn i Mellemskolen for stort Arbejde; de fleste Dage, de 5 af de 6 Dage, kan et normalt Barn klare sig med 20—25 Minutters Hjemmearbejde, og det kan vel ikke siges at være for meget. Mellemskolen skal være Forskole for Gymnasiet, og Kravene fra de højeste videnskabelige Lærestalter stiger stadig, man siger, at Studentermaterialet langtfra er godt nok, og saa maa den nødvendige Underbygning